

Sygn. akt III AUa 918/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń
-----------------	-------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2021 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K.

przeciwko Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w B.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B. od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt VI U 2041/20

oddala apelację.

SSA Iwona Krzeczowska – Lasoń

Sygn. akt III AUa 918/21

UZASADNIENIE

M. K. wniósł odwołanie od decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B. z 1 czerwca 2020 roku przyznającej mu prawo do emerytury wojskowej i ustalającej jej wysokość bez podwyższenia podstawy wymiaru emerytury za okresy od 10 do 16 kwietnia 2008 roku, od 15 do 24 lutego 2012 roku, od 13 do 27 listopada 2013 roku, od 28 listopada do 6 grudnia 2014 roku, od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku i od 22 maja do 2 czerwca 2016 roku. Odwołujący wskazał, iż w w/w okresach kierowany był służbowo do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granice państwa. Każdorazowo bez względu na charakter wyjazdu kierowany był na podstawie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, a w rejon działań wojennych kierowany był służbowo przez przełożonego, przemieszczanie się odbywało transportem wojskowym z wszelkimi z tym związanymi aspektami. Na miejscu przechodził stosowne szkolenie i był wyposażony był w broń amunicję, hełm i kamizelkę oraz indywidualny pakiet medyczny.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenia odwołania.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z 9 lutego 2021 roku zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że procentowy wymiar emerytury przysługującej odwołującemu wynosi 65,47%.

Sąd Okręgowy ustalił, iż odwołujący pełnił czynną służbę wojskową w okresie od 24 maja 1999 roku do 31 marca 2020 roku. W tym czasie w okresach od 10 do 16 kwietnia 2008 roku, od 15 do 24 lutego 2012 roku, od 13 do 27 listopada 2013 roku, od 28 listopada do 6 grudnia 2014 roku, od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku i od 22

maja do 2 czerwca 2016 roku rozkazami Szefa (...) został skierowany do wykonania zadań poza granicami kraju w celu zapewnienia organizacji funkcjonowania i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu. Rejon ten był uznany przez MSZ za strefę działań wojennych. Odwołujący zeznał, iż pełnił służbę w Żandarmerii Wojskowej. Na teren Afganistanu udawał się wojskowym transportem, każdorazowo był wyposażony w broń, amunicję, kamizelkę kuloodporną. Przebywał w bazach wojskowych B. i G., w razie konieczności opuszczał również bazę i znajdował się bezpośrednio w strefie zagrożenia. Od 10 do 16 kwietnia 2008 roku został skierowany przez Szefa Sztabu Wojskowego do Afganistanu w związku z prowadzonym śledztwem w sprawie ostrzelania wioski N., w okresie 15 do 24 lutego 2012 roku odbywał rekonesans przed misją w Afganistanie i objęciem stanowiska szefa żandarmerii wojskowej, a w pozostałych okresach sprawował nadzór nad działalnością żandarmerii stacjonującej w Afganistanie.

Sąd Okręgowy podkreślił, że w w/w okresach odwołujący był kierowany do wykonywania zadań w Islamskiej Republice Afganistanu jako osoba pełniąca czynną służbę wojskową i niewątpliwie przebywał w strefie działań wojennych, wykonując zadania, które miał tam do wykonania. Charakter służby odwołującego w tym czasie i fakt pełnienia służby poza granicami kraju na podstawie skierowania Szefa (...) Wojska Polskiego na podstawie art. 24 ustawy z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i ich rodzin oznacza, że ma wobec niego zastosowanie art. 15 ust. 3 ustawy z 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin nakazujący podwyższać emeryturę o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych, a co konkretyzuje również § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 15 lipca 2011 roku w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych. Przy uwzględnieniu w/w okresów jako okresów służby w strefie działań wojennych, wskaźnik podstawy wymiaru emerytury odwołującego wynosi 65,47%.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany organ rentowy zaskarżając go w całości i domagając się jego zmiany i oddalenia odwołania oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje. Pozwany zarzucił naruszenie art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 15 lipca 2011 roku w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych poprzez przyjęcie, że w okresach od 10 do 16 kwietnia 2008 roku, od 15 do 24 lutego 2012 roku, od 13 do 27 listopada 2013 roku, od 28 listopada do 6 grudnia 2014 roku, od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku i od 22 maja do 2 czerwca 2016 roku odwołujący pełnił czynną służbę wojskową w strefie działań wojennych na podstawie skierowania Szefa (...), a co uzasadniało podwyższenie emerytury o 0,5% wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby w strefie działań wojennych.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał, iż przepisy ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin nie definiują pojęcia służby wojskowej i okresu służby wojskowej za granicą, stąd dla prawidłowej wykładni art. 15 ust. 3 w/w ustawy należy się odwołać do przepisów ustawy o służbie żołnierzy zawodowych, która normuje zasady powoływania do zawodowej służby wojskowej i jej przebieg. Zgodnie z art. 24 ust. 1 tejże ustawy żołnierz zawodowy może być wyznaczony lub skierowany do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa. Stosownie do § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 marca 2015 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa (Dz.U. z 2015 roku poz. 479) wyznaczenie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze decyzji (ust. 1), zaś skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze indywidualnego lub zbiorowego rozkazu (ust. 2). Poprzednio obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z 16 września 2010 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa (Dz.U. z 2010 roku poz. 184 ze zm.) regulowało tę kwestię w sposób analogiczny. Tymczasem z treści rozkazów dziennych z 23 listopada 2012 roku, 28 listopada 2013 roku, 8 grudnia 2014 roku, 15 czerwca 2015 roku oraz zaświadczenia z 16 kwietnia 2008 roku wynika, że w spornych okresach odwołujący "przebywał" w rejonie Polskiego Kontyngentu Wojskowego, a nie że "pełnił służbę" w rozumieniu art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

Pozwany zaznaczył także, że w świetle § 16 ust. 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z 10 lutego 2012 roku w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (t.j. Dz.U.

z 2019 roku poz. 2107 ze zm.) okresy służby wojskowej pełnionej w szczególnych warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie: wyciągu

z rozkazu dziennego organu, który wyznaczył żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa albo organu, któremu został on bezpośrednio podporządkowany przez Ministra Obrony Narodowej, stwierdzającego okres służby w rejonie uznanym za strefę działań wojennych, żołnierzy kierowanych do pełnienia służby w tej strefie z polskich przedstawicielstw wojskowych oraz polskich zespołów łącznikowych przy organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych albo bezpośrednio z organizacji międzynarodowych, międzynarodowych struktur wojskowych i obcych jednostek wojskowych. Odwołujący wyciągów z rozkazów o takiej treści nie przedłożył.

M. K. wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest niezasadniona.

Sąd Okręgowy trafnie wskazał, iż odwołujący w okresach od 10 do 16 kwietnia 2008 roku, od 15 do 24 lutego 2012 roku, od 13 do 27 listopada 2013 roku, od 28 listopada do 6 grudnia 2014 roku, od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku i od 22 maja do 2 czerwca 2016 roku przebywał w strefie działań wojennych, pełniąc służbę poza granicami kraju na podstawie skierowania Szefa (...) Wojska Polskiego w oparciu o art. 24 ustawy z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i ich rodzin i tym samym zastosowanie wobec niego znajdował art. 15 ust. 3 ustawy z 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Ustalenia faktyczne i prawne Sądu I instancji wymagały jednak uzupełnienia.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych emeryturę podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych.

Definicji pojęcia pełnienia służby wojskowej poszukiwać należy w ustawie z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (t.j. Dz.U. z 2021 roku poz. 1131). Zgodnie z art. 19 ust. 1 w/w ustawy żołnierz zawodowy pełni zawodową służbę wojskową: 1) na stanowisku służbowym

w jednostce wojskowej, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 1 i art. 24 ust. 1, 2) w rezerwie kadrowej,

3) w dyspozycji.

Jako że sporem objęte były okresy pobytu odwołującego w Islamskiej Republice Afganistanu kluczowe znaczenie miało czy okresy te można było zakwalifikować jako okresy pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych. Nie ulega wątpliwości, że terytorium Islamskiej Republiki Afganistanu od 1 stycznia 2004 znajduje się w strefie działań wojennych, co wynika z obwieszczenia Ministra Spraw Zagranicznych z 30 stycznia 2004 roku (M.P. z 2004 roku nr 8 poz. 128) i co zostało potwierdzone obwieszczeniem Ministra Spraw Zagranicznych z 12 maja 2006 roku (M.P. z 2006 roku nr 42 poz. 454).

Stosownie do art. 24 ust. 1 tejże ustawy żołnierz zawodowy może być wyznaczony lub skierowany do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa. Art. 24 ust. 2 ustawy omawianej ustawy stanowi, iż do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa wyznacza: Minister Obrony Narodowej - żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe o stopniach etatowych od stopnia pułkownika (komandora) do stopnia generała (admirala) oraz na które wyznacza na podstawie przepisów odrębnych ustaw (pkt 1) lub dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego (...) - pozostałych żołnierzy zawodowych (pkt 2). Natomiast zgodnie z art. 24 ust. 3 tejże ustawy do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa kieruje Szef (...) Wojska Polskiego. Art. 24 ust. 8 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych stanowi, iż Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) przypadki, w których następuje wyznaczenie, a w których skierowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, z uwzględnieniem jednostek lub struktur organizacyjnych, w których następuje wyznaczenie do pełnienia służby wojskowej, oraz charakteru służby wojskowej poza granicami państwa; 2) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu lub kierowaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby poza granicami państwa, a także odwoływania do kraju

z tej służby, mając na uwadze konieczność uzyskania przez kandydata orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia tej służby oraz odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa, zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych; 3) warunki pełnienia przez żołnierzy służby poza granicami państwa, z uwzględnieniem podległości, o której mowa w ust. 4; 4) warunki przyznawania świadczeń żołnierzom wyznaczonym lub skierowanym do pełnienia służby poza granicami państwa oraz świadczeń przysługujących żołnierzom w związku z wyznaczeniem lub skierowaniem do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, mając na uwadze świadczenia przysługujące członkom rodzin żołnierzy przebywającym

z nimi za granicą, z uwzględnieniem specyfiki wykonywanych zadań, zagrożeń dla zdrowia lub życia tych żołnierzy, a także istniejących w danym państwie warunków miejscowych, jak również zachowanie wszystkich uprawnień i świadczeń, jakie przysługują na podstawie przepisów obowiązujących wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju, oraz uwzględniając powstałe w tym czasie zmiany mające wpływ na te uprawnienia, z wyjątkiem świadczeń określonych w art. 68 ust. 1 i 2.

W okresach objętych sporem kwestie te regulowały trzy następujące po sobie rozporządzenia.

§ 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 25 maja 2004 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa stanowił, iż wyznaczenie żołnierza zawodowego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w przypadkach pełnienia tej służby na stanowiskach służbowych: w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy organizacjach międzynarodowych (pkt 1 lit. a) oraz w przedstawicielstwach wojskowych przy międzynarodowych strukturach wojskowych (pkt 1 lit. b); bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych

i międzynarodowych strukturach wojskowych (pkt 2); w ataszatach obrony w przedstawicielstwach dyplomatycznych i w stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 3); przy siłach zbrojnych albo przy innych strukturach obronnych państw obcych (pkt 4). Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 tego rozporządzenia skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w przypadkach pełnienia tej służby: 1) w składzie jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. Nr 162, poz. 1117) albo 2) w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach misji organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych, albo 3) jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych. § 4 ust. 2 w/w rozporządzenia stanowił, iż w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w przypadkach, o których mowa w ust. 1, żołnierz pozostaje na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym lub w rezerwie kadrowej. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następowało w drodze decyzji (§ 5 ust. 1 rozporządzenia), zaś skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następowało w drodze indywidualnego lub zbiorowego rozkazu (§ 5 ust. 2 rozporządzenia).

W rozporządzeniu Rady Ministrów z 16 września 2010 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby poza granicami państwa (Dz.U. z 2010 roku nr 184 poz. 1237) – obowiązującego od 19 października 2010 roku do 6 grudnia 2014 roku – kwestia wyznaczenia żołnierza zawodowego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa zostało uregulowane w tożsamy sposób jak w poprzednim rozporządzeniu. Z kolei § 4 uzyskał nowe, nieco odmienne brzmienie. Stosownie do § 4 ust. 1 tego rozporządzenia skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w przypadkach pełnienia tej służby: a) w składzie jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. Nr 162, poz. 1117, z 2004 roku Nr 210, poz. 2135 oraz z 2009 roku Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278); b) w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach misji organizacji

międzynarodowych i sił wielonarodowych, c) jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych. Zgodnie zaś z § 4 ust. 2 tego rozporządzenia skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w celu: a) zabezpieczenia funkcjonowania jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. Nr 162, poz. 1117, z 2004 roku Nr 210, poz. 2135 oraz z 2009 roku Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278), w rejonie jej działania; b) zapewnienia organizacji funkcjonowania i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. Nr 162, poz. 1117, z 2004 roku Nr 210, poz. 2135 oraz z 2009 roku Nr 79, poz. 669 i Nr 161 poz. 1278), w rejonie jej działania. Stosownie do § 4 ust. 2 omawianego rozporządzenia w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w przypadkach, o których mowa w ust. 1, żołnierz pozostaje na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym lub w rezerwie kadrowej. W rozporządzeniu tym w analogiczny sposób uregulowano kwestie formy w jakie wyznacza się lub kieruje się żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa (§ 5 ust. 1 i 2), mianowicie wyznaczenie następuje w formie decyzji, zaś skierowanie w formie rozkazu indywidualnego lub zbiorowego.

W obowiązującym od 4 kwietnia 2015 roku rozporządzeniu Rady Ministrów z 10 marca 2015 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa (Dz.U. z 2015 roku poz. 470) powyższe regulacje nie zmieniły się, z tym, że normy te uzyskały inne jednostki redakcyjne. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa zostało określone w § 2, a skierowanie w § 3, z kolei forma w jakiej następuje wyznaczenie lub skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby poza granicami państwa uregulowane zostało w § 4.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż "pełnieniem służby poza granicami państwa" jest wyłącznie służba na warunkach określonych w art. 24 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i powołanych powyżej rozporządzeń Rady Ministrów w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa. Pobyt żołnierza zawodowego poza granicami państwa polskiego jest "pełnieniem służby poza granicami państwa" wyłącznie wtedy, gdy żołnierz został wyznaczony lub skierowany do pełnienia tam służby przez uprawniony ustawowo organ w przypadkach unormowanych szczegółowo w rozporządzeniu, a wyznaczenie lub skierowanie nastąpiło w określonej formie.

Nadmienić przy tym trzeba, że w ustawie z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych uregulowana została także kwestia skierowania żołnierza do wykonywania zadań służbowych poza jednostką lub poza miejscem pełnienia służby. Art. 47 ust. 1 tej ustawy stanowi, iż dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może skierować tego żołnierza do wykonywania zadań służbowych poza jednostką, na czas nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku kalendarzowego. Z kolei art. 47 ust. 2 tejże ustawy stanowi, iż skierowany żołnierz zawodowy pozostaje na stanowisku służbowym w dotychczasowej jednostce wojskowej. Obowiązujący od 5 grudnia 2013 roku ust. 1a stanowi zaś, że żołnierz zawodowy wyznaczony do służby poza granicami państwa może być skierowany do wykonywania zadań służbowych poza miejscem pełnienia służby, jednorazowo na czas nie dłuższy niż dwanaście miesięcy.

Z porównania powołanych przepisów ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych wynika jednoznacznie, iż ustawodawca różnicuje pojęcia "pełnienie służby wojskowej za granicą" (art. 24 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych) i "wyjazd w celach służbowych za granicę" (art. 47 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych). Konsekwentnie, tylko pełnienie służby wojskowej za granicą w strefie działań wojennych – na podstawie art. 24 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych uprawnia do wyliczenia wysokości emerytury wojskowej w sposób unormowany w art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin w związku z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 15 lipca 2011 roku w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U. z 2011 roku Nr 159, poz. 946). Nie uprawnia natomiast do takiego przeliczenia wyjazd żołnierza w celach służbowych do strefy działań wojennych na podstawie art. 47 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Wykładnię taką potwierdza przepis § 16 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia MON z 10 lutego 2012 roku w

sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz.U. z 2012 roku poz. 194), określający dokumenty, którymi ubezpieczony winien udokumentować okresy pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa – 1) wyciąg z rozkazu dziennego organu, który wyznaczył żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa albo 2) organu, któremu został on bezpośrednio podporządkowany przez MON, stwierdzającego okres służby w rejonie uznanym za strefę działań wojennych, żołnierzy kierowanych do pełnienia służby w tej strefie z polskich przedstawicielstw wojskowych oraz polskich zespołów łącznikowych przy organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych albo bezpośrednio z organizacji międzynarodowych, międzynarodowych struktur wojskowych i obcych jednostek wojskowych (por. wyrok SA w Gdańsku z 3 grudnia 2013 roku, III AUa 457/13, niepublikowany oraz wyrok SA w Gdańsku z 25 stycznia 2018 roku, III AUa 1080/17, LEX nr 2472491).

W ocenie Sądu Apelacyjnego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że odwołujący w okresach od 10 do 16 kwietnia 2008 roku, od 15 do 24 lutego 2012 roku, od 13 do 27 listopada 2013 roku, od 28 listopada do 6 grudnia 2014 roku, od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku i od 22 maja do 2 czerwca 2016 roku pełnił służbę w strefie działań wojennych o jakiej mowa w art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

Odnosząc się do pierwszego okresu od 10 do 16 kwietnia 2008 roku należy wskazać, iż za w/w okres w aktach personalnych nie ma rozkazu (indywidualnego lub zbiorowego) kierującego odwołującego do pełnienia służby poza granicami państwa. Takiego rozkazu odwołujący również nie przedłożył w toku niniejszego postępowania. Nie mniej jednak podkreślić trzeba, że przepisy regulujące postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ i nast. k.p.c.) nie zawierają dodatkowych ograniczeń w stosunku do przepisów ogólnych regulujących postępowanie dowodowe (art. 235-309 k.p.c.). Przeciwnie, stosownie do treści art. 473 k.p.c., w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i przesłuchania stron. W konsekwencji należy uznać, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury i renty oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAPiUS 1996 nr 16, poz. 239 oraz wyrok SN z 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998 nr 11, poz. 342).

Tymczasem jak wynika z analizy dowodów zgromadzonych w sprawie, decyzją Ministra Obrony Narodowej nr (...)z 14 marca 2008 roku odwołujący został wyznaczony na stanowisko służbowe starszego specjalisty w oddziale (...), w zarządzie (...) Komendy (...) Żandarmerii Wojskowej w stopniu podpułkownika (k. 175 akt personalnych). 16 kwietnia 2008 roku Szef (...) Polskiego Kontyngentu Wojskowego wystawił zaświadczenie o przebywaniu przez odwołującego w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Składzie Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa w Islamskiej Republice Afganistanu w okresie od 10 do 16 kwietnia 2008 roku (k. 178 akt personalnych). W świadectwie służby z 31 marca 2020 roku (k. 458-461 akt personalnych) wskazano, iż w okresie od 10 do 16 kwietnia 2008 roku odwołujący pełnił służbę w rejonie uznanym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych za strefę działań wojennych, tj. w Islamskiej Republice Afganistanu w ramach Polskiego Kontyngentu Wojskowego w składzie Międzynarodowych Sił Stabilizacyjnych. Odwołujący zeznał przy tym, że w/w okresie prowadził śledztwo w sprawie ostrzelania wioski N., przebywał w bazach i poza nimi, był wyposażony w broń i kamizelką kuloodporną.

Z powyższego – w ocenie Sądu Apelacyjnego – jednoznacznie wynika, że odwołujący w okresie od 10 do 16 kwietnia 2008 roku pełnił zawodową służbę wojskową poza granicami państwa w strefie działań wojennych. Okoliczność, iż terytorium Islamskiej Republiki Islamu zostało uznane za strefę działań wojennych została już wcześniej omówiona. Natomiast fakt pełnienia zawodowej służby potwierdza w/w zaświadczenie, świadectwo służby i zeznania odwołującego. Skoro odwołujący od 1 kwietnia 2008 roku został wyznaczony na stanowisko służbowe w oddziale (...) Komendy (...)Żandarmerii Wojskowej i w w/w okresie prowadził czynności związane ze śledztwem w sprawie ostrzelania wioski N. to nie ulega wątpliwości, że w tym czasie pozostawał na ostatnio zajmowanym stanowisku i wykonywał swoje typowe obowiązki służbowe. Jednocześnie nie pełnił on służby w macierzystej jednostce lecz w obszarze działania Polskiego

Kontyngentu Wojskowego w Składzie Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa w Islamskiej Republice Afganistanu i poświadczenie tego pobytu zostało potwierdzone, nie przez dowódcę jego macierzystej jednostki lecz Szefa (...) Polskiego Kontyngentu Wojskowego. Należy przy tym zaznaczyć, że świadectwo służby odwołującego zostało sporządzone według wzoru i wytycznych zawartych w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z 16 czerwca 2014 roku w sprawie świadectw służby żołnierzy zawodowych (Dz.U. z 2014 roku poz. 895), zgodnie z którymi w świadectwie tym należy wskazać okresy pełnienia służby wojskowej uzasadniające podwyższenie emerytury wojskowej na podstawie przepisów o świadczeniach emerytalnych żołnierzy zawodowych (§ 3 ust. 1 pkt 17). Dlatego też nie było wątpliwości, iż w w/w okresie odwołujący pełnił zawodową służbę wojskową poza granicami państwa w strefie działań wojennych.

Odnosząc się do okresu od 15 do 24 lutego 2012 roku należy wskazać, iż w aktach personalnych odwołującego znajduje się wyciąg z rozkazu Szefa (...) nr (...) z 9 sierpnia 2012 roku kierujący odwołującego w stopniu podpułkownika (z jednoczesnym pozostawieniem na stanowisku służbowym ostatnio zajmowanym w kraju) do wykonywania zadań na stanowisku szefa wydziału (...) w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Islamskiej Republice Afganistanu na podstawie art. 24 ust. 1 i 3 ustawy z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 ppkt a i ust. 2 oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 września 2010 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (k. 275 akt personalnych). Rozkaz dzienny nr (...)z 23 listopada 2012 roku - wystawiony przez osobę posiadającą upoważnienie od Dowódcy Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu - potwierdza, że odwołujący w okresie od 15 do 24 lutego 2012 roku przebywał w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu w składzie Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa, w rejonie uznanym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych za strefę działań wojennych (k. 276 akt personalnych). W aktach personalnych znajduje się też wyciąg z 7 marca 2013 roku z rozkazu personalnego Szefa (...) WP z 1 marca 2013 roku odwołującego M. K. do kraju po wykonaniu zadań w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Islamskiej Republice Afganistanu i kierującego go do macierzystej jednostki wojskowej na stanowisko służbowe ostatnio zajmowane w kraju na podstawie § 10 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 września 2010 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż skoro w aktach personalnych odwołującego znajduje się rozkaz indywidualny kierujący odwołującego do pełnienia służby poza granicami państwa wydany przez Szefa (...) WP, a więc dowód skierowania odwołującego

w przepisanej prawem formie i przez uprawniony do tego organ ze wskazaniem miejsca i celu pełnienia tej służby, w oparciu o konkretnie wskazane przepisy, tj. art. 24 ust. 1 i 3 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 ppkt a i ust. 2 oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 września 2010 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, to nie ma podstaw do uznania, że odwołujący został w w/w okresie skierowany w celach służbowych na podstawie art. 47 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Oceny tej nie zmienia to, że w rozkazy dziennym nr (...) z 23 listopada 2012 roku wskazano, iż odwołujący w okresie od 15 do 24 lutego 2012 roku przebywał, a nie pełnił służbę, w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu. Fakt pełnienia służby wynika wprost z rozkazu Szefa (...) WP kierującego odwołującego do służby poza granicami państwa. Określenie "przebywał" nie jest zaś określeniem ustawowym, które mogłoby prowadzić do wniosku, że pobyt odwołującego w w/w okresie w Islamskiej Republice Afganistanu miał inny charakter niż przewidziany w art. 24 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Odnosnie okresu od 13 do 27 listopada 2013 roku należy wskazać, iż w aktach sprawy znajduje się wyciąg z 24 czerwca 2020 roku z rozkazu Szefa (...)nr (...)z 15 listopada 2013 roku kierującego odwołującego od 12 do 27 listopada 2013 roku (z jednoczesnym pozostawieniem na stanowisku służbowym ostatnio zajmowanym w kraju) do wykonywania zadań poza granicami państwa w celu zapewnienia organizacji funkcjonowania i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. z 1998 roku nr 62 poz. 1117 ze zm.) w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu na podstawie art. 24 ust. 1 i 3

ustawy z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b i ust. 2 oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 września 2010 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. W rozkazie wskazano, że transport i pobyt odwołującego w rejonie odpowiedzialności PKW ma zabezpieczyć Dowódca (...) Sił Zbrojnych (k. 6 akt sprawy). Rozkaz dzienny nr (...) z 28 listopada 2013 roku - wystawiony przez osobę posiadającą upoważnienie od Dowódcy Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu - potwierdza, że odwołujący w okresie od 13 do 27 listopada 2013 roku przebywał w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu w składzie Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa, w rejonie uznanym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych za strefę działań wojennych, w ramach zabezpieczenia funkcjonowania jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (k. 338 akt personalnych).

W tym wypadku odwołujący również został skierowany do pełnienia służby poza granicami państwa, do strefy działań wojennych, rozkazem indywidualnym Szefa (...)WP,

a więc w przepisanej prawem formie i przez uprawniony do tego organ. Wskazana w tym rozkazie podstawa prawna, określenie jednostki i cel wyjazdu również nie pozostawia wątpliwości, że odwołujący pełnił wówczas zawodową służbę w strefie działań wojennych, a nie że został skierowany w celach służbowych, przez dowódcę jego macierzystej jednostki, na podstawie art. 47 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Podobnie też należy ocenić kwestię użycia w rozkazie dziennym nr (...) z 28 listopada 2013 roku sformułowania, iż w okresie od 13 do 27 listopada 2013 roku odwołujący przebywał w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu. Rozkaz ten w istocie jedynie charakter poświadczenia, a posłużenie się w nim zwrotem pozaustawowym nie może prowadzić do odmiennych wniosków. Gdyby po przyjeździe w w/w okresie Islamskiej Republiki Afganistanu odwołującemu przydzielono inne zadania i zmieniono charakter jego pobytu to z pewnością wymagałoby by to wydania odpowiedniego rozkazu czy decyzji. Takich dokumentów w aktach personalnych odwołującego jednak nie ma. Skoro odwołujący w w/w okresie został skierowany rozkazem Szefa (...) do pełnienia zawodowej służby wojskowej w jednostce i w celu wskazanym w art. 24 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, to okres ten również należało zakwalifikować jako okres ujęty w art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin.

Analogicznie prezentuje się analiza okresu od 28 listopada do 6 grudnia 2014 roku. Odwołujący przedłożył wyciąg z 24 czerwca 2020 roku z rozkazu Szefa (...)nr (...) z 28 listopada 2014 roku kierującego odwołującego od 27 listopada do 6 grudnia 2014 roku

(z jednoczesnym pozostawieniem na stanowisku służbowym ostatnio zajmowanym w kraju) do wykonywania zadań poza granicami państwa w celu zapewnienia organizacji funkcjonowania

i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. z 1998 roku nr 62 poz. 1117 ze zm.) w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu na podstawie art. 24 ust. 1 i 3 ustawy

z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i na podstawie § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 września 2010 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. W rozkazie wskazano, że transport i pobyt odwołującego w rejonie odpowiedzialności PKW ma zabezpieczyć Dowódca (...)Sił Zbrojnych (k. 7 akt sprawy). Rozkaz dzienny nr (...)z 8 grudnia 2014 roku - wystawiony przez osobę posiadającą upoważnienie od Dowódcy Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu - potwierdza, że odwołujący w okresie od 27 listopada do 6 grudnia 2014 roku przebywał w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu w składzie Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa, w rejonie uznanym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych za strefę działań wojennych, w ramach zabezpieczenia funkcjonowania jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (k. 14 akt sprawy).

Zatem tym razem odwołujący również został skierowany do pełnienia służby poza granicami państwa w przepisanej prawem formie i przez uprawniony do tego organ, tj. rozkazem indywidualnym Szefa (...) WP. Wskazana w tym rozkazie podstawa prawna, określenie jednostki

i cel wyjazdu jednoznacznie świadczy o tym, że nie był to wyjazd w celach służbowych na podstawie skierowania dowódcy jednostki macierzystej, lecz okres pełnienia zawodowej służby wojskowej

o jakie mowa w art. 24 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i tym samym należało zakwalifikować jako okres ujęty w art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin. Posłużenie się w rozkazie dziennym nr (...) z 8 grudnia 2014 roku sformulowaniem, iż w okresie od 27 listopada do 6 grudnia 2014 roku odwołujący przebywał w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu nie wpływa na ocenę tego w jaki sposób i w jakim celu został skierowany do strefy działań wojennych.

Za okres od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku odwołujący przedłożył wyciąg z 24 czerwca 2020 roku z rozkazu Szefa (...) nr (...) z 21 maja 2015 roku kierującego odwołującego od 26 maja do 14 czerwca 2015 roku (z jednoczesnym pozostawieniem na stanowisku służbowym ostatnio zajmowanym w kraju) do wykonywania zadań poza granicami państwa w celu zapewnienia organizacji funkcjonowania i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. z 1998 roku nr 62 poz. 1117 ze zm.) w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Misji Resolute Support Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Islamskiej Republice Afganistanu na podstawie art. 24 ust. 1 i 3 ustawy z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 marca 2015 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa. W rozkazie wskazano, że transport

i pobyt odwołującego w rejonie odpowiedzialności PKW ma zabezpieczyć Dowódca (...) Sił Zbrojnych (k. 8 akt sprawy). Rozkaz dzienny nr (...) z 15 czerwca 2015 roku - wystawiony w B. w Afganistanie przez osobę posiadającą upoważnienie od Dowódcy Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Misji Resolute Support Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Islamskiej Republice Afganistanu - potwierdza, że odwołujący w okresie od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku przebywał w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Misji Resolute Support Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Islamskiej Republice Afganistanu w składzie, w rejonie uznanym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych za strefę działań wojennych, w ramach zabezpieczenia funkcjonowania jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (k. 347 akt personalnych).

Odwołujący tym razem także został skierowany do pełnienia służby poza granicami państwa w przepisanej prawem formie i przez uprawniony do tego organ, tj. rozkazem indywidualnym Szefa (...) WP. Wskazana w tym rozkazie podstawa prawna, określenie jednostki

i cel wyjazdu jednoznacznie świadczy o tym, że nie był to wyjazd w celach służbowych na podstawie skierowania dowódcy jednostki macierzystej, lecz okres pełnienia zawodowej służby wojskowej

o jakie mowa w art. 24 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Oceny tej nie zmienia treść rozkazu dziennego nr (...) z 15 czerwca 2015 roku, który stanowi w istocie jedynie potwierdzenie pobytu w strefie działań wojennych, a nie określa cel i sposób skierowania odwołującego w rejon działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu.

Odwołujący przedłożył także wyciąg z 24 czerwca 2020 roku z rozkazu Szefa (...) nr (...) z 24 maja 2016 roku kierującego odwołującego od 22 maja do

2 czerwca 2016 roku (z jednoczesnym pozostawieniem na stanowisku służbowym ostatnio zajmowanym w kraju) do wykonywania zadań poza granicami państwa w celu zapewnienia organizacji funkcjonowania i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. z 1998 roku nr 62 poz. 1117 ze zm.) w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Misji Resolute Support Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Islamskiej Republice Afganistanu na podstawie art. 24 ust. 1 i 3 ustawy z 11 września

2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 marca 2015 roku w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa. W rozkazy wskazano, że transport i pobyt odwołującego w rejonie odpowiedzialności PKW ma zabezpieczyć Dowódca (...) Sił Zbrojnych (k. 9 akt sprawy). Rozkaz dzienny nr (...)z 3 czerwca 2016 roku - wystawiony w B. w Afganistanie przez osobę posiadającą upoważnienie od Dowódcy Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Misji Resolute Support Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Islamskiej Republice Afganistanu - potwierdza, że odwołujący w okresie od 22 maja do 2 czerwca 2016 roku wykonywał zadania w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Misji Resolute Support Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Islamskiej Republice Afganistanu w składzie, w rejonie uznanym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych za strefę działań wojennych, w ramach zabezpieczenia funkcjonowania jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (k. 362 akt personalnych). Okres przybycia i wyjazdu z w/w strefy działań wojennych potwierdza także zaświadczenie - wystawione przez osobę upoważnioną przez dowódcę Polskiego Kontyngentu Wojskowego - na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych i § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z 27 sierpnia 2014 roku w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz.U. z 2014 roku poz. 1503) - k. 361 akt personalnych.

W tym wypadku odwołujący również został skierowany do pełnienia służby poza granicami państwa, rozkazem indywidualnym Szefa (...) WP, a więc w przepisanej prawem formie i przez uprawniony do tego organ. Wskazana w tym rozkazy podstawa prawna, określenie jednostki i cel wyjazdu nie pozostawia wątpliwości, że odwołujący pełnił wówczas zawodową służbę

w strefie działań wojennych, a nie że został skierowany w celach służbowych, przez dowódcę jego macierzystej jednostki, na podstawie art. 47 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Analogicznie należy ocenić treść rozkazu dziennego nr (...)z 3 czerwca 2016 roku, który stanowi w istocie jedynie potwierdzenie pobytu w strefie działań wojennych, a nie określa cel i sposób skierowania odwołującego w rejon działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu.

Reasumując, odwołujący wykazał, iż w spornych okresach pełnił służbę poza granicami kraju w strefie działań wojennych na podstawie art. 24 ustawy z 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. W przypadku okresów od 15 do 24 lutego 2012 roku, od 13 do 27 listopada 2013 roku, od 28 listopada do 6 grudnia 2014 roku, od 28 maja do 14 czerwca 2015 roku i od 22 maja do 2 czerwca 2016 roku odwołując przedłożył dowodu wprost ukazujące podstawę prawną, sposób

i cel skierowania go do pełnienia służby poza granicami państwa, a odzwierciedlenie tego znalazło się również w świadectwie służby z 31 marca 2020 roku (k. 458-461 akt personalnych). Z kolei w przypadku okresu od 10 do 16 kwietnia 2008 roku zaświadczenie o przebywaniu przez odwołującego w rejonie działania Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Składzie Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa w Islamskiej Republice Afganistanu oraz świadectwo służby z 31 marca 2020 roku wespół z zeznaniami odwołującego i decyzją Ministra Obrony Narodowej nr(...)z 14 marca 2008 roku wyznaczającą odwołującego na stanowisko służbowe starszego specjalisty w oddziale (...) Komendy(...) Żandarmerii Wojskowej, nie pozostawiają wątpliwości, że w tym czasie odwołująca również pełnił zawodową służbę wojskową poza granicami państwa. Dlatego też wszystkie w/w okresy należało zakwalifikować jako okres wymienione w art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin.

Z tych też względów wyrok Sądu Okręgowego uznać należało za prawidłowy. Apelacja organu rentowego nie zawierała zarzutów, które mogłyby skutkować zmianą lub uchyleniem zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu.

SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń